

عنوان مقاله:

کاربرد برنامه ریزی فازی با رهیافت بازه ای در تعیین الگوی بهینه کشت شهرستان اسفراین

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و توسعه کشاورزی، دوره 28، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهسا بهرامی نسب - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه اقتصاد، کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

آرش دوراندیش - استادیار گروه اقتصاد، کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

محمدرضا کهنسال - استاد گروه اقتصاد، کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

تعیین الگوی بهینه کشت با توجه به منابع در دسترس و در نظر گرفتن شرایط ریسک و نبود قطعیت بخش کشاورزی می تواند کشاورزان، مدیران و برنامه ریزان اقتصادی را در انتخاب نوع محصولات و میزان سطوح کشت آن ها یاری دهد. در این پژوهش مدل برنامه ریزی فازی با استفاده از رهیافت بازه ای، برای تعیین الگوی بهینه کشت در شهرستان اسفراین با لحاظ شرایط عدم قطعیت به کار گرفته شد. آمار و اطلاعات مورد نیاز از طریق جمع آوری 128 پرسشنامه و مصاحبه ی حضوری با کشاورزان منطقه به صورت نمونه گیری تصادفی ساده، در سال 1392 تهیه شد. استفاده از سطوح مختلف آلفا برش در مدل مذکور، باعث شد که تمامی اطلاعات فازی مربوط به پارامترها بصورت جزء به جزء در عملیات بهینه سازی وارد شوند. نتایج برآورد مدل ها با لحاظ شرایط خوش بینانه و بدبینانه و تحت برش های آلفای متفاوت، حاکی از آنست که با افزایش میزان عدم قطعیت و ریسک یا بزرگتر شدن بازه ی نوسانات که در اثر برش های آلفای کوچکتر حاصل خواهد شد، سود حاصل از سیستم در شرایط خوش بینانه افزایش و در شرایط محافظه کارانه، کاهش خواهد یافت. محصولات ذرت علوفه ای، لوبیا قرمز و گندم در اکثر سناریوها، محصولات اقتصادی و بهینه برای کشت می باشند و پیشنهاد می گردد جهت بهبود وضعیت سودآوری کشاورزان و استفاده بهینه از منابع تولید، سیاست های تشویقی و حمایتی جهت گسترش تولید این محصولات توسط سازمان جهاد کشاورزی استان خراسان شمالی و یا مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان اسفراین به اجرا گذاشته شود.

کلمات کلیدی:

الگوی کشت، برش آلفا، برنامه ریزی فازی، رهیافت بازه ای، عدم قطعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664125>

